

Da catering isoleret set ikke indebærer, at virksomheden har ansvar for serveringen af fødevarer eller stiller lokaler til rådighed for kundernes indtagelse af fødevarer, er sådan virksomhed ikke omfattet af restaurationsloven. Dette ændres ikke ved forslaget. Catering er fortsat heller ikke omfattet af reglerne i lov om detailsalg fra butikker m.v.

Der vil som udgangspunkt ikke være krav om, at cateringvirksomheder har et selvstændigt næringsbrev til føde varebutik, hvis cateringvirksomheden drives sammen med serveringsvirksomhed. Det svarer til, hvad der i dag gælder føde varebutikker. Udgangspunktet gælder, hvor virksomheden udøves fra samme forretningssted, og indehaveren har næringsbrev som restauratør og hotelvært til det pågældende forretningssted. Det forudsætter endvidere, at driften ikke er fysisk opdelt på forretningsstedet. En opdeling er f.eks. en separat køkkenafdeling eller anden opdeling af forretningslokalet, separat bestilling og afregning med kunderne osv.

Ved en udelst indretning som beskrevet vil evt. væsentlige lovovertrædelser skulle indberettes i kraft af indehaverens næringsbrev som restauratør og hotelvært, idet det netop ikke er muligt at adskille de to driftsformer. Såfremt driften kan adskilles, vil der være krav om såvel næringsbrev som restauratør og hotelvært som næringsbrev til føde varebutik. Udøves virksomhed af samme indehaver fra flere forretningssteder, skal hvert forretningssted vurderes for sig, jf. den regel, som foreslås videreført i en ny affattelse i lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 3

Bestemmelsen definerer, hvad der i denne lov forstås ved føde vareengrosvirksomhed.

Efter den foreslåede bestemmelse udvides lovens anvendelsesområde fra kun at omfatte de føde varevirksomheder, der udøver detailsalg af fødevarer, til også at omfatte føde vareengrosvirksomheder.

Definitionen indeholder begreberne »føde varevirksomhed« og »primærproduktion«, der ligesom begrebet »fødevarer« er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i føde varelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Føde varesikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende føde varesikkerhed (føde vareforordningen). En føde varevirksomhed er defineret som »ethvert offentligt eller privat foretagende, som med eller uden gevinst for øje udfører en hvilken som helst aktivitet, der indgår som et hvilket som helst led i produktionen, tilvirkningen eller distributionen af fødevarer«.

Med udvidelsen bliver salg af fødevarer til andre næringsdrivende med henblik på videresalg eller forarbejdning omfattet af ordningen. Ligeledes vil selvstændig erhvervsvirksomhed med transport og opbevaring af fødevarer være omfattet. Det gælder f.eks. vognmandsvirksomhed og lagerdrift. Derimod er primærproduktionen ikke omfattet. Det drejer sig om produktion, opdræt eller dyrkning af primærprodukter, herunder høst, malkning og husdyrproduktion. Dette betyder f.eks., at landmænd og andre primærproducenter, som afsætter deres produktion til f.eks. slagterier, mejerier osv., ikke er omfattet af lovforslaget.

Det fremsatte forslag til ændring af lov om næringsbreve til føde varebutikker omfatter ikke alle føde varevirksomheder. Undtaget er dels primærproduktionen, dels virksomheder med omsætning under momsgrænsen på 50.000 kr. årligt eller anden fritagelse for momsregistrering, offentlige institutioner og føde varevirksomheder, som er omfattet af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., herunder også kantiner og mindre overnatningsvirksomheder (bed and breakfast) m.v., jf. den gældende lovs § 1, stk. 2.

Som betegnelse for de nye virksomheder, der med forslaget bliver omfattet af loven, introduceres begrebet »føde vareengrosvirksomhed«. Dette sker for at kunne skelne mellem de 2 grupper af føde varevirksomheder. Den foreslåede definition af føde vareengrosvirksomheder er således alene relevant i forhold til nærværende lov og ændrer hverken de traditionelle engros- og detailbegreber i næringsretten, der alene omfatter virksomheder med varesalg men ikke f.eks. transport, eller begreberne i føde varelovgivningen.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse i § 3 angiver, hvem der efter loven har pligt til at have et næringsbrev. Hvem der har ret til næringsbrev angives i § 4, jf. de foreslåede ændringer til bestemmelsen i forslaget § 2, nr. 5.

I stk. 1 foreskrives, at enhver, der driver føde varebutik, skal have et næringsbrev til hvert forretningssted. Den foreslåede bestemmelse er som udgangspunkt en videreførelse af den eksisterende bestemmelse. Det er dog i bestemmelsen præciseret, at den alene omfatter føde varebutikker.

I stk. 2 foreslås, at der etableres et selvstændigt næringsbrev til føde vareengrosvirksomhed. Det er hensigten, at bestemmelsen vil blive administreret på samme måde som bestemmelsen i stk. 1 om føde varebutikker. Det vil sige, at definitionen af bl.a. et forret-